

Tens que passar

Tens que travessar

Tens que anar

Al Museu Nacional de Catalunya vaig anar dues vegades

Al Museu Nacional de Catalunya he anat dues vegades

Aquest matí *he esmorzat* avui. Encara no s'ha acabat el dia

Ahir *vaig esmorzar* ahir. Ahir ja es va acabar

Quan era petita *esmorzava* pa amb xocolata no parles d'una cosa concreta, sinó d'una cosa que feies habitualment

Posa el verb que tens entre parèntesis en la forma adequada, en present de subjuntiu

- I ara ens demanen que (interrompre) interrompem la feina començada?
Ni pensar-ho! Nens!

interrompéssim No pot ser és, essis, éssim, éssiu, essiu, essin

PASSAT

interrompim en castellà: interrumpir acaba en IR

interrompre és EXACTAMENT igual que PERDRE

jo perdi, tu perdis, ella perdi, **nosaltres perdem**, vosaltres perdeu, ells perdin

nosaltres interrompem

- No (seure) sigui (vostè) seguis (tu) segueu (vosaltres) seguim (vostès)
en aquests bancs, que són acabats de pintar.
- Hem d'esperar que vosaltres (segar) segueu l'herba per poder netejar bé tot el jardí.

- Els vostres deu nets us feliciten i us desitgen que (viure) visqueu molts anys més.

que jo visqui, tu visquis, ell visqui, nosaltres visquem, vosaltres visqueu, ells visquin

- Com vol que nosaltres (viure) visquem a gust aquí, amb aquest soroll al carrer?
- El comitè espera de vosaltres que (voler) vulgueu afegir-vos a la seva proposta.

Si trobeu algun verb que us costa: G

- Estireu tant com (poder) pugueu! A veure si aconseguim de fer-la caure!
- Cal que vosaltres, els pares, (tenir) tingueu més paciència amb els vostres fills.
- On vols que (anar) vagi, jo, amb aquest refredat de mil dimonis?

jo vagi, tu vagis, ell vagi, nosaltres anem, vosaltres aneu, ells vagin

- El guia ens diu que (anar) anem pel costat de la via del tren.
- Us recomano que no (estar-se) us estigueu més d'una hora prenent el sol.

m'estigui, tu t'estiguis, ella s'estigui, nosaltres ens estiguem, vosaltres us estigueu, elles s'estiguin

IMPERFET DE SUBJUNTIU

S'utilitza per expressar un desig, una cosa imaginada, volguda... en passat o en condicional.

En present és: Jo vull que tu **cantis**.

En passat és: Jo volia que **cantessis**

En condicional és: Jo voldria que tu **cantessis**

És molt important que no el confongueu amb el present, que no barregeu aquests dos temps.

Com es forma?

CANTAR Eliminem la part final (-AR) i ens queda el radical del verb (CANT). A aquest radical hi afegim les següents terminacions:

**JO CANTÉS, TU CANTESSIS, ELL O ELLA CANTÉS, NOSALTRES CANTÉSSIM,
VOSALTRES CANTÉSSIU, ELLS O ELLES CANTESSIN**

Molt important! Que no se us escapi CANTESSI. No existeix!!!!!!!!!!!!!!

Amb el verb PERDRE, funciona igual. Eliminem la part final (-RE) i ens queda el radical (PERD). Hi afegim les mateixes terminacions:

**JO PERDÉS, TU PERDESSIS, ELLA O ELLA PERDÉS, NOSALTRES PERDÉSSIM,
VOSALTRES PERDÉSSIU, ELLS O ELLES PERDESSIN**

Molt important! Que no se us escapi perdeESSI. No existeix!!!!!!!!!!!!!!

Compte! no digueu PERDRÉS, PERDRESSIS... Passa el mateix que amb el present, que és PERDI i no PERDRI.

Amb els verbs que acaben en IR, el funcionament és molt semblant, però varien una mica les terminacions

Amb el verb DORMIR, funciona igual. Eliminem la part final (-IR) i ens queda el radical (DORM). Hi afegim les mateixes terminacions:

JO DORMÍS, TU DORMISSIS, ELLA O ELLA DORMÍS, NOSALTRES DORMÍSSIM,
VOSALTRES DORMÍSSIU, ELLS O ELLES DORMISSIN

Molt important! Que no se us escapi dormISSI. No existeix!!!!!!!!!!!!!!

Compte! no digueu DORMÉS, DORMESSIS... Els acabats en IR canvien.

Tots els verbs acabats en IR funcionen absolutament igual

fregir eliminem IR, i queda FREG

fregís, fregissis, fregís, fregíssim, fregíssi, fregissin

Completa amb l'imperfet de subjuntiu dels verbs dels parèntesis:

1. Que no tornessin (TORNAR-ells) a casa a l'hora convinguda és fort però que arribessin (ARRIBAR-ells) en aquest estat, em sembla vergonyós.
2. Això no vol dir que l'altre dia participéssim (PARTICIPAR-nosaltres) en els fets.
3. Voldria que m'expliquéssiu (EXPLICAR-vosaltres) què ha passat.
4. Em va demanar que em quedés (QUEDAR-jo) amb ell.
5. Amb la seva declaració va fer que sembléssim (SEMBLAR-nosaltres) culpables de tot el que havia ocorregut.
6. Que perdéssim (PERDRE-nosaltres) el partit no vol dir que no ens hi esforcéssim. perdréssim NO

7. Si la gent llegís (LLEGIR) més i mirés (MIRAR) menys la TV seria un senyal que la societat comença a canviar.

8. Si jo fregís (FREGIR-jo) les patates amb oli d'oliva quedarien més gustoses?

9. Si bullíssi (BULLIR-vosaltres) la llet abans de beure-us-la, mataríeu tots els bacteris.

10. No li agradava gens que es compadissin (COMPADIR-ells) d'ella.

Ella volia que jo naixés, naixessis...

ella volia que jo conegués, coneguessis, conegués, coneguéssim...